REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30*.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele:
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik.
În Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Dumineca* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 268. Brașov, Vinerĭ 6 (19) Decemvrie. 1902.

Din causa sfintei sêrbătorĭ de mâne, Vinerĭ, Sf. Nicolae, diarul nu va apăre până Sâmbătă séra.

Regularea emigrărilor.

(a) Populația română de pe la frontierele Transilvaniei de timpurĭ imemoriale trece granițele, face comerciŭ în România, de unde o parte se întórce acasă cu resultatele muncei și economiei sale, ér altă parte se stabilesce în România contribuind astfel în mod însemnat la fortificarea elementului viguros național. Décă acésta se póte numi emigrare, ea nu este de cât un fenomen prin care prisosul forțelor naționale de dincóce de Carpațĭ se altoiesce pe trunchiul vechiŭ al rassei nóstre, făcêndu-l sê dea nouĕ mlădițe și nouĕ fructe, acolo unde este mare trebuință de fortificare, pentru a puté resista curentului slav, ce amenință dinspre Balcanĭ.

Nicĭ odată fenomenul acesta nu s'a manifestat în așa mod, în cât sê formeze obiectul de preocupațiune al celor ce sunt îngrijațĭ de sórtea și viitorul neamului nostru și carĭ veghéză, ca dincóce de Carpațĭ forțele nóstre sê nu fie slăbite.

Când e vorba așa-dér de emigrările din Ungaria și Transilvania, carĭ în timpul din urmă au luat proporțiĭ enorme, răpind în vêrtejul lor chiar și numeroșĭ Românĭ, mai ales din comitatul Sibiiului, Făgărașului și al Têrnavei mari și micĭ, tot-déuna sunt a-se înțelege emigrările — în America.

Și érășĭ în curentul acestor emigrărĭ, trebue sê constatăm, că rolul principal îl au Slovacii din Ungaria de nord.

La Slovacii din comitatul Zemplin, Șaros etc. s'au început emigrările prin anul 1877. Fuseseră câțĭ-va anĭ rêĭ unul după altul; pămêntul în părțile acelea și de altminterĭ este din cale afară neproductiv, și neproductiv așa cum este, nu era în proprietatea bieților slovacĭ, ci în proprietatea câtor-va aristocrațĭ cu domenii uriașe, carĭ esploatau brațele poporului, fără sê le asigure măcar pânea de tóte dilele. Statul?... Acesta cerea sê i-se plătéscă contribuția. Ér ómenii n'aveau de unde plăti. In asemenea împrejurărĭ, veniră nisce agențĭ, carĭ angajau lucrătorĭ pentru minele din Pensilvania. „Sê mergem în Pensilvania!“ șĭ-au dis Slovacii, căcĭ orĭ cât de rêu ar fi acolo, mai rêu decât aicĭ nu póte sê fie. Și s'au dus. — Statul căuta sê-i împedece cu baioneta și vor fi fost chiar între fruntașii naționalĭ de aceia, carĭ vor fi fost de părere, că prin asemenea emigrărĭ se slăbesce elementul slovac din Ungaria. De atuncĭ aceștĭ din urmă s'au convins, că cele câte-va sute de mii de Slovacĭ emigrațĭ în America, nu numai că n'au produs slăbirea elementului slovăcesc, dér au contribuit în mĕsură surprindĕtóre la fortificarea luĭ prin ajutórele trimise din America. Numai în anul 1896, peste 15 milióne de coróne s'au trimis în Ungaria de către Slovacii emigrațĭ, carĭ în continentul strĕin s'au solidarisat, s'au întărit, s'au organisat, s'au deșteptat și s'au gândit neîncetat la cei rĕmașĭ acasă, trimițêndu-le banĭ pentru trebuințele lor culturale, sociale și economice. Ér statul? Statul a ajuns și el la convingerea, că asemenea mișcărĭ nu se pot împedeca nicĭ printr'un fel de forță. Nicĭ chiar cu baioneta. Emigrarea este un drept inalienabil al omului, care nu póte fi oprit a-șĭ căuta pânea și fericirea acolo, unde crede că o póte găsi mai ușor și mai cu belșug.

Ast-fel vedem, că guvernul ungar, după 25 anĭ de când s'au început emigrările, vine cu un proiect de lege, prin care are de gând sê reguleze acéstă mișcare.

In ședința de la 16 Decemvrie a camerei ungare s'a discutat acest proiect și au luat cuvêntul doi oratorĭ mai însemnațĭ, desvĕlind unele momente, carĭ ne interesézá și pe noi. Unul a fost Dr. Csernoch din partidul poporal, al doilea Hegedüs Lorant din partidul guvernului. Csernoch a vorbit calm și obiectiv, desvĕlind sarcinile grele, miseria poporului slovac și șicanările, ce are sê le îndure din partea administrației. Acestea sunt motivele emigrării. A vorbit mai departe despre cestiunea jurisdicțiunei bisericescĭ asupra Rutenilor greco-catolicĭ, dintre carĭ mulțĭ trec în America la biserica rusésca. Hegedüs s'a ocupat mai mult din punct de vedere național-maghiar cu emigranții sĕcui din România.

Partea acésta din urmă interesându-ne mai de-aprópe, trebue sê relevăm, că deși nu atât de pe larg, dér destul de clar a fost discutată și de canonicul Csernoch, care a accentuat, că pentru Maghiarii din România de 40 anĭ deja aduce sacrificii destule societatea *Sf. Ladislau*. Făcênd guvernului împutare, că nu sprijinesce acéstă societate, i-a stors lui Szell declarația, că da, în timpul din urmă guvernul lucréză mână în mână cu societatea Sf. Ladislau întru ajutorarea catolicilor maghiarĭ din România, pentru ca sê nu-șĭ pérdă limba.

Hegedüs, care pe cum se vede și a făcut specialitate din cestia Maghiarilor din România, căcĭ atât în conferențe publice, cât și în pressă și în cameră se ocupă mereu de acéstă cestiune, deși guvernamental, face critică aspră stărilor ce domnesc în România în privința consulatelor, carĭ sunt date în mânile unor Nemțĭ, indiferențĭ pentru durerile Maghiarilor emigrațĭ în România. „Noi avem în România — dice Hegedüs — mai bine de 100.000 de supușĭ, și aceștia n'au decât un singur preot ungur, pe când Germania n'are decât 15 000 supușĭ, și are un seminariu și 14 preoțĭ.“

Din tótă discuția acésta vedem că și în cestiunea ardĕtóre a emigrărilor, atât cei de la guvern, cât și cei din oposiție nu sunt preocupațĭ în așa mĕsură de importanța economică socială a acestei mișcărĭ, din punct de vedere general al cetățenilor, cât de preocupațĭ sunt de cestiunea, décă Maghiarii emigrațĭ în România îșĭ vor păstra séu nu naționalitatea, pĕ care de altmintérĭ nimenĭ nu li-o amenință.

Declarația ministrului președinte Szell făcută ca întrerupere la discursul luĭ Csernoch, cum că el lucréză împreună cu societatea sf. Ladislau, este în tot casul un simptom destul de remarcabil, care dovedesce, că sprijinirea Maghiarilor din România astădĭ nu mai este lăsată în sarcina uneĭ societățĭ private, ci că și statul coóperéză la ea.

Acesta ar fi așa-dér un simptom de espansiune, décă n'am sci, că prin mulțimea cestiunilor urgente carĭ îșĭ aștéptă resolvirea în interiorul țĕrii, asemenea declarațiĭ sunt de o valóre mai mult platonică.

Ultima încercare? Se scie, că colindările luĭ Coloman *Szell* pe la Viena, n'au avut nicĭ de rêndul acesta resultat. Se dice, că tariful vamal german creéză marĭ greutățĭ și acest tarif ar fi fost causa pentru care nu s'a putut subscrie nicĭ de astădată documentul pactului. E mai probabil însĕ, că ministrul president *Koerber* n'a cedat nimic și n'a vrut sê împlinéscă pretensiunile Ungarieĭ. Acum se anunță, că Szell va merge érășĭ la Viena pentru a-se sfătui cu Koerber. Călĕtoria acésta e fixată pe diua de Sâmbătă. Unele diare din Peșta pretind a sci, că acésta va fi *ultima încercare* a luĭ Coloman Szell în afacerea încheieriĭ pactului. Décă guvernul austriac nu va ceda nicĭ acum, va urma o crisă ministerială.—Noi credem, că Szell va mai colinda încă de multe-orĭ pe la Viena.

Aut—Aut! Scițĭ cine pune alternativa acésta? Tocmai *„Pester Lloyd“* și încă față cu ministrul president Coloman Szell. Intr'un articol publicat alaltăierĭ, fóia scrisă nemțesce a „liberalilor“ mercantilĭ pretinde de la Szell sê pună odată capĕt jocului

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(3)

Domnișóra Perle.

De Guy de Maupassant.

(Urmare).

Plecarăm numai decât. Tata și unchiul mergeau înainte cu Baptist, care avea în mână un felinar; după ei urmau frații mei Jacques și Paul, ér eu la códă, cu tóte rugămintele mamei mele, care rĕmăsese cu mătușa pe pragul casei.

De-o óră începu érășĭ sê ningă; brazii se încovoiau sub povara albă și aveau înfățișarea unor piramide palide, a unor căpăținĭ uriașe de zahar. Tufișul nicĭ nu se putea zări din causă, că între noi și el se pusese o perdea țesută din fulgii surii și deșĭ de zăpadă și din palidul veștmânt al întunerecului. Ningea atât de des, încât era imposibil sê vedĭ mai departe de dece pașĭ. Dér felinarul rĕspândea totu-șĭ destulă lumină. Când ne coboriam pe scara tăiată în zid, mĕ apucase nisce fiori. Aveam sensația, că cine-va vine după mine, și că acușĭ are sê mĕ apuce de umerĭ, și eram pe aci sê mĕ întorc îndĕrĕt. N'aveam însĕ curagiul sê trec acum singur prin grădină.

Audii cum se deschise jos portița și cum înjura unchiul: „Trăsni-l-ar Dumnedeu sê-l trăsnéscă, uitați-vĕ, érășĭ s'a băgat în pămênt: Dér vai de pielea luĭ, décă voiŭ pune mâna pe el“.

Era atât de straniu a vedé șesul vast înaintea ta, séu mai bine a-l simți, căcĭ de vĕdut nu-l puteam vedé; nu se putea vedé, decât un lințol enorm, care se întindea înainte, în drépta și stânga, în sus și în jos.

Unchiul esclamă de-odată: „Audi-țĭ, éră urlă cânele. Indată am sê-i arĕt, cum sciu eu țintí. Cel puțin sê facem ceva ispravă, décă am eșit atâția la luptă“.

Tata însĕ, care avea o inimă bună, dicea: „Sê vedem mai bine, unde-i bietul animal, de sigur, că urlă de fóme. Par-că ar striga după ajutor, ca un om, care se află în mare nevoie. Sê mergem acolo“.

Am străbătut decĭ prin perdéua désă de zăpadă până acolo. Zăpada cădea din ce în ce mai tare, ca o spumă de ghéță; înțepa pielea și o făcea sê te usture, ca și cum te-ar fi ars cine-va, causându-țĭ o durere acută, trecĕtóre.

Ne cufundarăm până din sus de genunchĭ în stratul alb și rece și după fie-care pas trebuia sê ridicăm piciorul sus. Cu cât mergeam mai departe, cu atât mai lămurită se audia vocea cânelui. Unchiul strigă: „Ecă-tĕ-l!“ și ne oprirăm cu toții și priviam spre dênsul, cum obicĭnuesce cine-va a fixa în întunerec pe un dușman.

Eu nu vedeam nimica, înaintaĭ decĭ câțĭ-va pașĭ și îl zăriiŭ și eu. Avea o înfățișare înfiorătóre de stafie. Un câne mare negru de la stână, cu cap de lup și cu pĕr mițos, stâtea întins pe cele patru picióre și se uita la noi la lumina, ce o rĕspândea felinarul.

Unchiul dicea: „Ciudat lucru! Nu vine încóce, dér nicĭ nu fuge; așĭ avé plăcerea sê-i trag un glonț“.

Tata rĕspunse: „Nu, din contră, sê-l ducem în casă“.

„Dér nu este singur“, esclamă fratele meu Jacques. „Uite, este ceva îndĕrĕtul luĭ“.

In adevĕr, îndĕrĕtul cânelui era ceva sur, ce nu puteam bine distinge. Ne apropiarăm cu precauțiune.

Când venirăm aprópe de tot, cânele se puse în piciórele din dĕrĕt. Nu părea furios, părea din contră a fi vesel, că a reușit sê atragă ómenĭ.

Tata se duse de-adreptul spre dênsul și îl desmierdă. Cânele îĭ lingea mâna și atuncĭ vĕdurăm, că e înhămat la un cărucior, un fel de cărucior pentru păpușĭ, acoperit cu îngrijire cu treĭ învĕlitorĭ de lână. Desfăcurăm învĕlitorile și când Baptist ținu felinarul d'asupra căruciorului, zărirăm un prunc dormind.

Eram atât de buimăcițĭ de acéstă privelisce, încât dintâiŭ nu puturăm pronunța un singur cuvênt. Tata a fost ce

de-a migea. Ţéra — dice „P. Ll.“ — nu mai póte suferi starea acésta, creată prin politica de tergiversare a lui Szell. In consecenţă organul lui Max Falk, cere sĕ se alégă odată la un fel cu Austria. *Aut—aut*: séu alianţa vamală cu Austriacii, séu separaţiunea....

Semnificativ!

Voci oficióse asupra denunţării convenţiei comerciale. Diarul „Budapesti Napló“, oficiosul lui Szell, declară, că denunţarea apropiată a convenţiei comerciale este îndreptată în prima linie contra intereselor Ungariei, aşa că în viitor sĕ nu se pótă esporta din Ungaria nici orz, nici vite, nici paserĭ. ouĕ séu unt, nici în Germania, nici în Austria, deórece aceste producte nu se vor puté exporta în viitor nici din Austria. Szell care şĭ-a întemeiat politica sa contra Austriei, în chestiunea pactului, pe speranţa că tariful vamal nu se va vota, a ajuns acum în corn de capră faţă cu oposiţia din stânga estremă, care cere, ca pănă la 1 Ianuarie orĭ sĕ se facă o înţelegere cu Austria pe cale parlamentară, orĭ sĕ se proclame separaţia teritoriului vamal. — „*Pesti Hirlap*“, care plutesce în apele lui Banffy, spune în ton ironic, că Szell a alergat fuga la Goluchowski cu rugămintea, sĕ intervină prin ambasadorul Szögyeny pe lângă Bülow, ca sĕ prelungéscă convenţia şi sĕ-l salveze pe Szell de consecinţele negligenţei şi trufiei sale. Dumnedeu sĕ-i dăruéscă lui Bülow o bună disposiţie pentru momentul, când Szögyenyi se va presenta la el, sĕ cerşéscă graţie. Acum sĕ-şĭ arate şi împĕratul Wilhelm bunăvoinţa faţă cu Ungaria, ca rĕspuns la politica unguréscă a lui Szell, care se plămădesce la Berlin, aşa că domnii deputaţĭ ungurĭ ar puté fórte bine sĕ-şĭ aibă domiciliul în capitala Germaniei“.

Visita lui Lambsdorff la Viena.

Etă ce părerĭ domnesc în cercurile normative din Viena asupra visitei, ce o va face acolo ministrul rusesc de esterne contele Lambsdorff:

Scopul imediat al visitei este ca ministrul de esterne al Rusiei sĕ se presente Majestăţii Sale. E lucru firesc, că *Lambsdorff* va profita de ocasie, ca sĕ discute cu contele *Goluchowski* asupra cestiunilor politice actuale. Comunicatul publicat deunădĭ în Mesagerul imperiului din Petersburg, s'a întins şi asupra ideilor conducĕtóre ale celor doi bărbaţĭ de stat privitóre la politica balcanică, şi din ceea ce s'a dis reiese, că politica acésta se baséză pe invoiala esistentă (austro-rusă). Ce privesce în special cea mai nouă fasă a politicei orientale, era necesară o circumspecţie şi un tact deosebit, pentru-ca demersul făcut de cabinetele din Petersburg şi Viena în interesul reformelor macedonene, sĕ întăréscă în cei din Constantinopol convingerea, că demersul acesta a fost făcut numai dintr'o seriósă solicitudine pentru o desvoltare salutară a imperiului otoman şi pentru a se preveni pericolele ce s'ar puté ivi. In acelaşĭ timp s'au trimis la Sofia şi Belgrad advertismente în care se spune, că acţiunea de reforme a puterilor nu-i permis sĕ se interpreteze ca o încuragiare a agitaţiunei, căcĭ adevĕratul sens al demersului celor douĕ puterĭ a fost tocmai acela, ca prin întroducerea reformelor pretinse, uneltirile macedonene sĕ fie lipsite chiar şi de aparenţa îndreptăţirii. Schimbul de vederĭ între cei doi bărbaţĭ de stat, ce se va face pe basa acésta, va contribui negreşit la consolidarea înţelegerei austro-ruse, care şi pănă acuma s'a dovedit atât de eficace, şi astfel visita lui Lambsdorff va fi primită în Austro-Ungaria cu cea mai mare satisfacţiune.

Lupta pentru tariful vamal
în parlamentul german.

In diminéţa dilei de Dumineca trecută după o luptă crâncenă între oposiţiunea obstrucţionistă şi majoritate, s'a primit, după-cum scim, proiectul de lege a tarifului vamal german de către parlamentul imperial. Eată câte-va amĕnunte interesante:

Indată-ce s'a schimbat regulamentul camerei, stabilindu-se ca nici un vorbitor sĕ nu vorbéscă la regulament timp mai îndelungat ca 5 minute, lupta pentru tariful vamal s'a terminat cu o iuţélă uimitóre. Propunerile de încheiere a desbaterei scurtau mereu discusiunea şi preşedintele camerei în adevĕr numai în casurĭ esceptionale admitea a-se vorbi la regulament şi nu mai mult ca 5 minute.

A treia cetire a proiectnlui tarifului vamal s'a început Sâmbătă la 10 óre a. m. Stânga obstrucţionistă a încercat tot posibilul de a trăgăna discusiunea. Deputatul Antrich a vorbit nu mai puţinĭ ca 8 óre întregi. Tóte în zadar. Deputaţii mergeau numai câte unul în restauraţie şi se întorceau earăşĭ. Cancelarul Bülow cu miniştri şi cu secretarii de stat nu au asistat neîntrerupt cu fórte puţine scurte întreruperĭ la şedinţă, care a durat până la 4½ în diminéţa din spre Dumineca, când în cele din urmă majoritatea a isbutit a primi proectul de lege în a 3-a cetire cu 202 voturĭ contra 100. Şedinţa a durat neîntrerupt 18½ óre.

La un astfel de triumf al cancelarului Bülow în timp aşa de scurt, nu s'aştepta nimenĭ. Impĕratul Wilhelm a fost aşa de mulţămit cu acest succes, încât drept recunoscinţă avea de gând sĕ-i confere lui *Bülow* titlul de principe, la rugarea lui Bülow însĕ împĕratul s'a abătut dela intenţiunea sa şi a conferit cancelarului sĕu *lanţul pentru ordinul casei de Hohenzollern*, cea mai mare decoraţie, ce i-o putea da, ca dovadă a graţiei sale împĕrătescĭ. Şi secretarii de stat contele *Posadowsky*, de *Thielmann* şi de *Richthofen* au primit ordine înalte, drept rĕsplată a meritelor, ce şi le-au câştigat pentru tariful vamal.

Acţiune contra Turciei.

De un timp încóce se vorbesce éraşĭ de pregătirea unei acţiunĭ a puterilor contra Turciei, cu scop de a o determina sĕ întroducă reforme suficiente în Macedonia.

Diarele din Petersburg comentând comunicatul Mesagerului imperiului, pe care l'am publicat într'unul din numerele mai recente, sunt tóte de acord a declara că situaţia din Balcanĭ e fórte precară şi că e posibilă isbucnirea unei conflagraţiunĭ în Orient. Sunt diare, carĭ spun, că décă Turcia nu se va supune, Rusia va adopta mijlóce potrivite cu misiunea sa istorică. „Swiet“ scrie, că partea principală în cestiunea reformelor aparţine Rusiei, ér décă Sultanul nu se va îndupleca la demersurile diplomatice, înlăturând violenţele, atuncĭ Ţarul, armata şi flota rusésca îşĭ vor sci face datoria.

Limbagiul acesta, pe care-l pórtă aprópe tóte diarele rusescĭ, dă sĕ se înţelégă, că ceva se petrece pe după culise în cestiunea Orientului.

De o gravitate şi mai mare este scirea venită din sorginte oficiósă din Sofia, şi după care guvernul bulgar, cu consentimentul cabinetelor din Viena şi Petersburg, a luat disposiţiunĭ pentru mobilisarea reservelor. Austro-Ungaria şi Rusia — spune aceeaşĭ scire — sunt decise, ca în cas când presiunea lor diplomatică asupra Turciei pentru aplicarea reformelor în Macedonia nu ar avé succes, ele sĕ useze de forţă. Intr'un eventual conflict Bulgaria e desemnată sĕ dea semnalul pe frontiera de către Turcia.

De altă parte diarul „Allgemeine Zeitung“ publică un interview c'un diplomat, care a stat mult timp în Orient.

Acesta a dis, că nu se póte nega, că acţiunea austro-rusă la Constantinopol pentru reforme în Macedonia, n'a avut nici un resultat.

Turcia prevĕdênd evenimente grave, a concentrat în Macedonia 115,000 ómenĭ Se confirmă de asemenea scirea, că Pórta e decisă sĕ procedeze cu ultima energie pentru a pune capĕt amesteculuí principatului bulgar în cestiunea macedonénă.

Din tóte aceste scirĭ şi faime alarmante reiese, că situaţia în Balcanĭ e mult mai seriósă, de cât sĕ se pótă trece aşa de uşor la ordinea dilei peste ea.

Venezuela şi puterile.
Proclamaţia preşedintelui Castro.

Etă proclamaţia emfatică adresată de preşedintele Castro poporului venezuelan:

„Strĕinii au profanat pămêntul sacru al Venezuelei. cu piciorul lor insolent. Este un fapt de însemnat în istoria popórelor civilisate, fără precedent şi cu neputinţă de justificat. Este un act barbar, o atingere la principiile cele mai elementare ale naţiunilor. Este un act ignobil, fiind-că e resultatul unei amestecăturĭ imorale şi laşe de putere şi de perfidie acela ce s'a comis în portul Guayra, acum câteva ore, când escadrele englese şi germane au pus mâna pe trei vase de rĕsboiŭ, fără apĕrare, carĭ se găseau în docurĭ, în reparaţie.

„Pentru venezuelanĭ lupta este inegală, căcĭ aceste atentate au fost comise de douĕ din cele mai puternice state, asupra ţĕrei nóstre ce abia şĭ-a venit în fire din lungĭ şi penibile lupte.

„Şi de ce s'au purtat cu noi aşa de laşĭ?

„Venezuela nu póte de sigur sĕ sufere un atac aşa de insolent, căcĭ aceste douĕ naţiunĭ n'au lucrat după regulele observate în asemenĭ împrejurărĭ. Dreptatea este de partea nóstră. Dumnedeul naţiunilor, care a inspirat pe Bolivar şi pe eroii, carĭ au luptat cu dênsul în marea operă, care a avut ca resultat de a ne da cu preţul de marĭ sacrificiĭ, libertatea şi independenţa — va fi cu noi în momentul decisiv. Ne va călĕuzi şi ne va ajuta sĕ ne păstrăm independenţa“.

Subscrişii cu inima înfrântă de durere în numele nostru, al tuturor consângenilor şi afinilor aducem la cunoscinţa amicilor şi cunoscuţilor, trecerea din viéţă a scumpului nostru tată, frate, socru, cumnat şi unchiŭ

Mihail Andreica

proprietar, membru pe viéţă al „Asociaţiunei“ şi al fondului de teatru român etc. etc. întêmplată Lunĭ în 15 Decemvrie a. c. la 6 óre p. m. în etate de 75 anĭ, împărtăşit fiind cu sf. taine. Inmormêntarea se va sĕvêrşi Miercurĭ în 17 Decemvrie a. c. la 2 óre p. m. în cimiteriul gr. or. din loc.

Fie-i ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Câmp nĭ, în 16 Decemvrie 1902.

Sabina Preda născ. Andreica, fiică; Dr. Vasile Preda, ginere; Raveca Chirtop născută Andreica, soră; Vasile Chirtop, cumnat.

SCIRILE DILEI.

— 5 (18) Decemvrie

Un ordin prea înalt. Din incidentul jubileului de 150 anĭ a academiei militare „Teresiane“ din Neustadt, care s'a serbat în diua de 15 Decemvrie cu mare pompă asistând şi Archiducele Francisc Ferdinand, însoţit de ministrul de rĕsboiu, Maiestatea Sa a dat următorul ordin de di:

Diua, în care academia militară teresiană îşĭ serbéză aniversarea a 150-a a existenţei sale, Mĕ face sĕ mĕ gândesc cu adevĕrată bucurie la şcólele de ofiţerĭ — academia technică şi academia militară teresiană — înfiinţate sub gloriósa

---

dintâiŭ, care şĭ-a venit în fire, şi fiind-că era fórte generos, ba chiar cu inclinaţiunĭ romantice, întinse mâna d'asupra cărucioruluí şi dise: „Sĕrman prunc părăsit, tu vei fi al nostru!“ şi dise lui Jacques sĕ împingă căruciorul spre casă.

„De sigur un copil din florĭ“, dicea tata, „a cărui mamă în séra acésta, a celor trei crai, aducêndu-şĭ aminte de pruncul divin, a sunat la pórta mea“.

Tata se oprì în loc şi strigà în puterea nopţii, întorcêndu-se spre cele patru regiunĭ: „Noi l'am găsit!“ Apoi puse mâna pe umĕrul fratelui sĕu şi dise: „Vedĭ! Ce s'ar fi întêmplat, décă ai fi împuşcat asupra cânelui!“

Unchiul nu rĕspunse nimica, dér în întunerec făcù semnul crucei, căcĭ el cu tóte vorbele lui gălăgióse, era religios în fundul inimei sale.

Deslegarăm cânele, care venia acum după noi.

Iţĭ spun, că întórcerea nóstră era fórte nostimă. Avuserăm óre-carĭ dificultăţĭ până puturăm împinge căruciorul pe treptele din zid. In cele din urmă însĕ reuşirăm şi ajunserăm prin grădină în antret.

Sĕ fi vĕdut spaima şi bucuria mamei! Apoi cele patru verişóre! Cea mai mică era atuncĭ de şése anĭ. Tóte patru săriau în jurul pruncului, ca nisce găinĭ în jurul unui cuib. In sfêrşit scóserăm pruncul din învĕlitorĭ, el durmia liniştit înainte. Era o fetiţă în etate de vr'o şése sĕptĕmânĭ. In faşe se găsiră dece mii de francĭ în aur, da, da, dece mii, pe carĭ tata le-a plasat ca dotă. Nu era aşa-dér un copil sĕrac... póte copilul vr'unui aristocrat... de la vr'o fată din clasa burgheză... séu... am ghicit în fel şi chip, fără sĕ aflăm ceva positiv. Nicĭ cânele nu ni-a dat nicĭ un indiciu... nu-l cunoscea nimenĭ în tótă împrejurimea; acela însĕ, séu mai bine, aceea, care a sunat la portiţă, trebue că a cunoscut fórte bine pe părinţii mei, căcĭ îi alesese tocmai pe dênşii de educatorĭ ai fetiţei.

Écă aşa a întrat domnişóra Perle în familia nóstră în etate de şése sĕptĕmânĭ. Numele i-l'am dat mai târdiu. Am botezat'o pe numele Maria Simona Clara. Clara era sĕ-i fie numele de familie.

Era o privelisce unică în felul ei, când ne întórserăm cu copila în sufragerie. Se deşteptase într'aceea şi se uita cu ochii ei marĭ albastri la mulţimea de ómenĭ şi la mulţimea de lumînărĭ.

Ne puserăm éraşĭ la masă şi împărţirăm cozonacul. Eu fui ales rege şi la rîndul meu alesei pe domnişóra Perle regină, întocmai cum făcuşĭ şi tu astădĭ. Atuncĭ însĕ habar n'avea de onórea, ce i-se făcuse.

Copila fù crescută aşa-dér în familia nóstră. Trecură anĭ la mijloc. Ea crescea. Era frumósă, blândă şi ascultătóre. Toţĭ o iubiam şi de sigur am fi prea alintat'o, décă nu intervenia mama.

Mama era o femeie, care iubea ordinea. Ea trata pe mica Clara ca pe proprii sĕi copii, dér voia, ca sĕ se cunóscă totuşĭ o deosebire între noi şi copila găsită, aşa că posiţia ei în familie era clar determinată.

Indată ce ajunse copila la pricepere, îi povestì originea şi o lăsà sĕ înţelégă cu multă delicateţă şi fără sĕ o vateme, că ea ca copil găsit, pentru familia Chantal este o strĕină.

Clara îşĭ dădù sémă de situaţia ei fórte bine şi cu un instinct surprindĕtor îşĭ îndeplinia rolul, ce i-s'a dat cu atâta fineţă, modestie şi drăgălăşie, în cât tata de multe-orĭ vĕrsa lacremĭ de emoţie uitându-se la ea.

Chiar şi mama încă se emoţiona câte odată şi îi dicea: „Copila mea“. Une-orĭ, când mititica făcea vr'o faptă cuminte, mama îşĭ ridica ochelarii de pe nas pe frunte, ceea-ce la dênsa însemna întotdéuna un grad mare de înduioşare şi dicea: „Copila asta este un adevĕrat mărgăritar, o adevĕrată perlă“.

Numele acesta i-a rĕmas şi nu peste mult noi cu toţii îi diceam: Domnişóra Perle!

(Va urma.)

domnie a fericitei împĕrătese și regine *Maria Teresia.* Alipirea și supunerea fidelă față cu antecesorii Mei și față de Mine, mai departe hărnicia militară și vitejia până la sacrificare semnalézā calea de onóre a acelora, carĭ au eșit din aceste academii și mulțĭ din ei șĭ-au făcut numele neperitor în istorie spre gloria patriei. — Urez academiei militare teresiane, sĕ progreseze necontenit în desvoltarea sa scientifică și ca, conform intențiunilor Prea înaltei întemeietóre — împĕrătésa și regina Maria Teresia — sĕ fie și în viitor loc de cultivare pentru ofițerĭ eminențĭ, carĭ fidelĭ tradițiunilor păstrate în timp de un secol și jumĕtate, sĕ îndeplinéscă cavaleresce tóte virtuțile militare. — Totodată am luat disposițiunĭ prin carĭ se disting amêndouĕ academiile.

Viena, 30 Noemvrie 1902.

(ss) *Francisc Iosif.*

In congregația estraordinară a comit. Caraș-Severin ținută la 15 Decemvrie, d-l Coriolan *Brediceanu* a interpelat pe vicespanul asupra unui cas de agitație întêmplat dilele trecute în Lugoș contra unei clase de cetățenĭ, contra *naționalității române* și contra unei confesiunĭ. Contra naționalității române, întrucât un sublocotenent de la honvodĭ a strigat într'una din cafenelele din Lugoș: *„pusluljanak az oláhok“* (piară Românii) și pe de-asupra a mai ars și două esemplare din diarul „Drapelul“. Poliția trebuia sĕ facă arătare la comanda militară respectivă cea-ce însĕ nu s'a făcut, ba din contră a refusat a face arătare din oficiu. Intrébă pe vicespan, décă are cunoscință despre procederea acésta anormală a oficiului polițial; décă o desaprobă și décă va lua însușĭ disposițiile necesare, ca sĕ se facă arătare la comanda militară respectivă? — *Vicespanul* rĕspunde, că nu scie ce pașĭ a făcut poliția orașului Lugoș în casul indicat de interpelator, dér se va informa și va face tot ce pretinde legea și principiul de egalitate înaintea legei a fie-cărui cetățean și va îngriji ca escepții sĕ nu se facă. — Rĕspunsul acesta a fost primit cu aprobărĭ generale.

Inaintarea în rang a soției moștenitorului de tron. Diarul „Reichswehr“ anunță, că în curênd princesa de Hohenberg, soția moștenitorului de tron Francisc Ferdinand, va fi înaintată în rang. Princesa de Hohenberg va urma în rang imediat după Archiducesă.

Dimitrie Popovicĭ în Sibiiu. Celebrul bariton român, d-l Dimitrie *Popovicĭ*, va da Duminecă un concert în Sibiiu.

Alois Cramer liberat. Dilele acestea redactorul Alois Cramer, împlinindu-și pedépsa, a fost liberat din închisóre. Ne mai putêndu-se întórce la Timișóra, de unde a fost expulsat, Cramer s'a dus la Viena, unde a întrat în redacția unui mare diar cotidian.

In amintirea Metropolitului Andreiŭ Șaguna au ținut elevii seminariului „Andreian“ din Sibiiu o ședință publică în diua de St. Andreiu. La ședință a participat I. P. S. Sa metropolitul I. *Mețianu* cu Preacuvioșia Sa archimandritul Dr. Ilarion *Pușcariu* și numĕros public. D-l Dr. Span a tractat în discursul de deschidere meritele lui Șaguna ca *pedagog*, ér clericul Vas. Span a vorbit despre Șaguna ca *literat.* După eshauriarea programului I. P. S. Sa metropolitul a adresat elevilor o vorbire în care a accentuat virtuțile lui Șaguna și meritele lui neperitóre pentru biserică și neam.

Defunctul D I. Frigător, de origine din Săcele (Brașov), prin testamentul sĕu olograf, a lăsat orașului Galațĭ următórele legate: 60,000 lei pentru construirea unui local de școlă; 55,000 lei pentru construirea unui asil pentru sĕracĭ; 3,000 lei pentru cantinele școlare. Ministerul de interne a autorisat comuna Galațĭ sĕ priméscă tóte aceste legate.

Pentru masa studenților românĭ din Brașov, au întrat: de la d-l prof. A. *Bârseanu* din incidentul onomasticei sale **10 corone**, de la *Reuniunea femeilor române din Brașov* ajutorul anul pro 1902/903 în suma de **200 corone**, și de la d-l Dr. N. *Vecerdea* **120 cor.** Priméscă marinimoșii donatorĭ cele mai căldurose mulțămite. — *Direcțiunea școlelor medii gr. or. române.*

Societatea academică „Carmen Sylva“ din Graz șĭ-a ales comitetul pe anul 1902/3 în persónele d-lor: Epaminonda *Bocancea*, cand. jur., președinte; Dumitru *Popescu*, cand. jur. secretar și bibliotecar; Octavian *Racoțan*, cand. med. cassier.

Mórtea unui profesor veteran. In diua de 13 Decemvrie a repausat în Budapesta profesorul pensionar de istorie Dr. *Kerékgyárto* Arpad, în etate de 84 anĭ. Kerekgyártó a avut numerose serii de auditorĭ, între carĭ mulțĭ Românĭ. Pe cât scim noi, avea o purtare condescendentă față cu toțĭ fără deosebire de naționalitate și se deosebia mult de ceilalțĭ colegĭ ai sĕi și prin faptul, că era om credincios, care în Joia Patimilor, alăturea cu profesorul de la facult. de filosofie Lubrich și cu Dr. Leuhossek de la facultatea de medicină, adĭ toțĭ trei morțĭ, se cuminecau la liturghia solemnă, ce se ținea la biserica universității, spre edificarea auditorilor lor.

Mulțămită. Stimata dómnă *Susana Mureșianu* a binevoit a da și anul acesta din incidentul sĕrbătorii St.-ului Andreiŭ, 10 coróne Reuniunii femeilor române pentru ajutorarea vĕduvelor sĕrace din Brașov și Săcele, în amintirea scumpului sĕu soț, fericitului *Andreiŭ Mureșianu.* Exprimăm cea mai căldurósă mulțămită St. d-ne Susana Mureșianu, pentru darul sĕu. *Brașov*, 5 Decemvrie v. 1902. Pentru Reuniune: Balașa *Blebea*, presidentă. Dr. I. *Blaga*, secretar.

Cine e lord-maiorul Londrei. Relatând incidentul iscat la banchetul lord maiorului din Londra, diarele române au spus, că *Marcus Samuel* ar fi primarul Londrei. Décă ar fi așa, ar fi o persónă fórte importantă; în realitate însĕ lord-maiorul e primar numai în City din Londra, care este cartierul afacerilor unde sunt concentrațĭ bancherii, agenții de schimb, societățĭ de acționarĭ etc. Acel cartier a primit constituția sa din vremurĭ fórte depărtate, când representa în adevĕr tótă Londra. Acum însĕ din peste 4.000.000 locuitorĭ, ce are capitala Angliei, numai 30—35.000 locuesc în City, și nicĭ aceștia nu sunt alegĕtorĭ, ci alegerea lordmaiorului se face numai de cei inscrișĭ în bogatele și vechile bresle de comercianțĭ (guilds). Acésta și esplică cum se întêmplă destul de des că lord-maiorul sĕ fie israelit. Lord-maiorul nu e nicĭ confirmat, nici nu póte sĕ fie suspendat séu revocat de guvernul engles, cu care n'are nicĭ o legătură. De aceea „Gaulois“ din Paris a avut dreptate când a scris, că incidentul cu ministrul României nu póte avé altă urmare, de cât că diplomații vor refusa pe viitor învitațiunile lord-maiorului, cum au mai făcut înainte multă vreme.

O pretenție curiósă. Diarul „Függ. M—g“ scriind despre licitația, ce s'a făcut în comuna *Păuca* (Sĕcuime), la care li-s'au vêndut ómenilor și cămeșile pentru restanța de dare, — apeléză la autoritățile respective, sĕ aibă indulgență față cu acésta comună maghiară, care este încunjurată de mulțimea de valahi, căcĭ ca comună curat maghiară are valóre îndoită pentru națiune și prin urmare nu trebue lăsată sĕ piară. — Multe pretenții mai au și domnii koșuthiștĭ, décă invócă asemenea motive ridicole, când e vorba de contribuție, pentru întreținerea statului! Cum rĕmâne atuncĭ cu fanfaronada acelor koșuthiștĭ, carĭ sbiară mereu de „națiunea singură alcătuitóre“. Cum se póte ceva alcătui — fără împlinirea datoriilor, fără jertfă, fără contribuție?...

Ómenĭ mâncațĭ de lupĭ și înghețațĭ. Intre *Chibed* și *Șovard* (M. Turda), lupii au sfâșiat un băiat în etate de 14 anĭ. Un Sĕcuiŭ cu borviz, trecênd pe acolo, a gonit lupii și a dus băiatul acasă la părinți, unde a mai putut povesti, ce i-s'a întîmplat și apoi șĭ-a dat sufletul. — Ion *Dunca* de 18 anĭ ducea covrigĭ și cornurĭ de la pitarul Brünner din Salonta și îi împărția pe la mușteriiĭ din comunele vecine. Alaltăerĭ a plecat diminéța la Feketetóti și nu s'a mai întors. Căutându-l, i-au găsit numai cismele și coșul cu covrigii, restul l'au mâncat lupii. — *Stoian* Niculae din Azuga (România) se lăuda cătră lucrătorii de la fabrica de acolo, că el se póte apĕra cu un ciomag de o cétă de lupĭ. Mai deunădĭ séra pe la órele 9 a eșit printre stabilimentele fabricei, unde nu peste mult au și venit trei lupĭ. Stoian se apĕra voinicesce, dér lupii tot mai tarĭ, l'au trântit la pămênt și i-au sfâșiaț gâtul. La strigătele lui desperate, au venit ómenii sĕ-l scape. Era însĕ prea târdiu. — Femeia Maria Giurița din Cordău mergea alaltăerĭ cu un copilaș în brațe la Oradea. Pe drum i-a înghețat copilașul. — Bragagiul Vasile *Chirion* din Brașov a fost găsit de poliție inconscient în zăpadă. Chirion fù transportat la secția polițienéscă din Scheiŭ, unde în cursul nopții șĭ-a dat sufletul. — In spitalul din Timișóra stau sub îngrijire medicală șépte persóne, culese de pe drumurĭ pe jumĕtate înghețate. Două au murit deja.

Fanatism religios. In comuna Liorința (Sĕcuime) femeia lui Vállyi Iános trecuse la religia nazarénă și cetea mereu din cărțile nazarenilor, până șĭ-a perdut mințile. Dumineca trecută venind de la adunarea sectei, a ademenit la sine doi copii în etate de 7 și 8 anĭ și i-a omorît. Mama unuia dintre copii mergênd la dênsa, șĭ-a găsit copilul, și pe al doilea înjunghiat întins pe masă, ér femeia întingea un pămătuf într'un blid plin de sânge și ungea pragul și usciorii cu sânge, spunênd, că așa i-a poruncit Domnul, sĕ ungă usciorii cu sângele nevinovat.

Meeting în favorul Macedoniei. Deputații croațĭ, slovenĭ și sêrbĭ s'au adunat într'o conferență la Viena, și au hotărît sĕ convóce în Ianuarie viitor un meeting în favórea Macedoniei.

Un papagal regăsit. Cine nu cunoscea papagalul d-lui Schmidt, care era atât de bine dresat și pronunța și făcea atâtea ghidușii spre delectarea óspeților, carĭ visitau anul trecut restaurantul din Nou séu cafeneaua de la Redută? — D-l Schmidt s'a mutat anul acesta la restaurantul „Casa de tir“, papagalul însĕ nu l'a mai luat cu sine. De dece lunĭ papagalul a dispărut. D. Schmidt era desperat și plângea perderea iscositei paserĭ. După atâtea lunĭ în fine, papagalul a fost regăsit în Scheiu și înapoiat legitimului sĕu stăpân.

Locotenentul voinicos și măgarul bĕtrân. Un locotenent și un domn bĕtrân în civil mergeau în tramvaiul electric din Viena. De-odată bĕtrânul îșĭ perde echilibrul și calcă pe locotenent pe picior. „Pardon“ dice domnul. — „Ai puté sĕ bagĭ de sémă, măgar bĕtrân ce eștĭ!“ — Bĕtrânul îi arde locotenentului o palmă. Acesta vré sĕ scótă sabia, pasagerii însĕ îl împedecă. Scena se continuă la secția cea mai apropiată. Bĕtrânul vré sĕ vorbéscă, funcționarul îi spune, sĕ aștepte până va fi întrebat. In cele din urmă se legitiméză bĕtrânul și atuncĭ ese la ivélă, că este un — feldmareșal-locotent în pensie! — Tablou!

Praga în Ungaria. Francesii au devenit faimoșĭ în tótă lumea pentru ignoranța lor în geografie. Un esemplu frapant de ignoranță vedem în diarul „Journal“, care într'unul din numerile sale mai recente scrie: „In consiliul comunal s'a decis a se da unei strădĭ din Paris numele de: „Strada — Praga“ (Rue de Prague), drept amintire la visita, pe care ni-au făcut'o anul trecut delegații — Ungariei.

5. **Efect sigur vindecător.** Toțĭ aceia, carĭ sufer de nemistuire, lipsă de apetit, séu stomacunu le funcționéză regulat, pot conta la vindecare sigură în scurt timp prin folosirea cunoscutelor *prafurĭ seidlitz ale lui Moll.* Prețul unei cutii 2 cor Se trimite dilnic prin postă cu rambursă, de farmacistul Moll, liferantul curții din Viena Tuchlauben 9. In farmaciile din provincia sĕ se céră preparatul A. Moll, provĕdut cu marca de contravenție și subscriere.

NECROLOG. Subscrișii cu inima înfrântă de durere facem cunoscută încetarea din viață a scumpului nostru fiiu, tată, frate și cumnat **Nicolae Mocanu**, comerciant și membru al mai multor societățĭ de binefacere, care după o scurtă și grea suferință, fiind împărtășit cu Sfintele Taine“ în diua de Miercurĭ, în 4 (17) Decemvrie 1902 la órele 7 dim. șĭ-a dat nobilul sĕu sufiet în mânile Creatorului, în al 45-lea an al etății și în primul an al vĕduviei sale. Despre acéstă durerósă și ireparabilă perdere se încunosciințéză tóte rudeniile, amicii și cunoscuții rĕposatului. Rĕmășițele pămêntescĭ ale scumpului decedat se vor ridica din casele proprii (Strada Castelului nr. 52), Vinerĭ în 6 (19) Decemvrie a. c. la órele 2 p. m. și se vor conduce spre vecĭnica odihnă în cimiteriul bisericei gr. or. din Grоverĭ. Fie-i țĕrîna ușóră și memoria în vecĭ neuitată!

Brașov, în 4 (17) Decemvrie 1902. — Teodor Mocanu, ca tată. Nicu, Aneta, Traian, Mircea și Virginia Mocanu, ca copii. Ioan și Teodor Mocanu, ca frațĭ. Maria P. Crețoiu, ca sócră. Iancu Crețoiu, Vasile Crețoiu, Costi, Michalea, Victor, Guérité, ca cumnațĭ. Ana Mocanu, Maria Michalea, Eufrosina Munteanu, Valeria Guérité, Luisa Mocanu și Cleopatra Crețoiu, ca cumnate. Numeroșĭ nepoțĭ, nepóte, verĭ și verișóre.

ULTIME SCIRI.

Viena, 18 Decemvrie. După informația lui „Neue freie Presse“, ministrul president Szell e așteptat sĕ soséscă aicĭ pentru a continua cu Koerber tratările asupra pactului.

Viena, 17 Decemvrie „Fremdenblatt“ spune, că acțiunea Rusiei și Austro-Ungariei are de scop a localisa incendiul, ce se prevede, că va isbucni la primăvară în Balcanĭ. Diarul avertiséză însĕ pe Sêrbĭ și Bulgarĭ sĕ nu se lase legănațĭ de ilusiunĭ, carĭ li-ar puté fi funeste,

Sofia, 17 Decemvrie. S'a lățit faima, că Sultanul ar fi dat ordinul, ca sĕ se mobiliseze două corpurĭ de armată la frontiera Rumeliei orientale. Diarele „Vecerna Posta“ și „Dnevnic“ vorbesc de proiectarea unei demonstrații navale din partea Rusiei și Austro Ungariei, pentru a presiona pe Sultan în cestiunea reformelor macedonene.

Washington, 18 Decemvrie. Ambasadorul Italiei a declerat ministrului de esterne Hay, că și Italia s'a alăturat la acțiunea Engliterei și Germaniei contra Venezuelei.

Londra, 18 Decemvrie. Presidentul *Castro* a dat un nou manifest, în care protesteză contra bombardării Puerto Cabello.

Roma, 18 Decemvrie. Comisiunea însărcinată cu desbaterea proiectului de lege privitor la divorț, *a respins proiectul.* Desbaterea proiectului în cameră s'a amânat pentru Maiŭ 1903.

Dresda, 18 Decemvrie. Regele George al Saxoniei e grav bolnav.

Diverse.

Cea mai fină cumpĕnă din lume. In banca Angliei au acuma o balanță nespus de esactă. Décă punem pe unul din talerele ei o marcă postală, brațul balanței se plécă cu mai mult de 15 centimetri. Greutatea unei pete de cernélă pe o fóie de hârtie, plécă talerul; un pĕr, un fir de nisip, fac se se plece brațul balanței simțitor. Și totușĭ balanța póte cântări până la 200 de chilograme dintr'odată, fără a se face greșală mai mare de $^1/_{10}$ de miligram. Décă am pune o greutate mai mare decât 200 de klgr. începe a suna un clopoțel de alarmă. Altă balanță tot a Angliei e înaltă de 2 m. 20 și póte cântări peste 2000 de klgr., a costat aprópe 20 mii de lei.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Călindarul Plugariului.

A apărut și se póte procura de la tipografia *A. Mureșianu* — Brașov, „**Călindarul Plugariului**". Prețul, cu porto, **25 cr.** (50 banĭ).

Acest călindar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obicĭnuite calendaristice, geneologia domnitorilor din Europa, taxele telegramelor și cele poștale, scala timbrelor, Mĕsurile, tîrgurile din Ardeal și Ungaria și lista advocaților românĭ.

In *partea literară* vedem portretul bine reușit al repausatului episcop *Mihail Pavel* cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Isus, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Sĕ-l urmăm"). Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cincĭ într'o păstaie (poveste de Andersen), Luléua lui moș Radu, Legenda pămêntului și a muncii, de Dim. Dan. „Ăl mai tare om din lume" (poesie în dialect bănățenesc) de regretatul tînĕr poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este și în acest an bine representată prin următórele articole: „Dușmanii economiei" de Ioan Georgescu; „Plantarea pomilor" de A. Boldor, „Causele de ce sĕmĕnăturile sunt rele" de N. H. Vechiulescu, „Insecte stricăcióse pomilor și viilor", „Ce plătesce banul și cum îl crutăm noi?"

După partea economică urméză pe mai multe paginĭ diferite *„povețe"*, apoi „Diverse" și în fine „Anecdote și Glume".

Ca adaos sunt și anul acesta o mulțime de anunțurĭ.

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Decemvre n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120 15
Renta de coróne ung. 4%	97 90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	90 85
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	98.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	202 —
Bonurĭ rurale croate-slavone	156.75
Impr. ung. cu premii	101 40
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	101.25
Renta de argint austr.	120.55
Renta de hârtie austr.	100.50
Renta de aur austr.	92.10
Losurĭ din 1860.	151.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15.48
Acții de-ale Băncei ung. de credit	704.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit	671.—
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane	119.05
London vista	239.28½
Paris vista	95.17½
Rente austr. 4% de coróne	95 20
Note italiene	—.—

Cursul pieței Brașov.

Din 18 Decemvre n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.5
R. ble Rusescĭ	„	2 54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	—.—
Scris fonc.Albina 5%		101.—	„	102.—

Sz. 13158—1902.

tlkv.

Póthirdetmény.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, miszerint a Balázs György felső-visti lakos végrehajtatónak kiskoru Harabála Mária felső-visti lakos végrehajtást szenvedő elleni 18 kor. 60 fil. s járulékai iránti végrehajtási ügyében 12280—1902. sz. a kibocsátott árverési hirdetményben a felső-visti 282 sz. tljkvben A †

1014	hrsz. egész ingtlnra	13 kor.	7237	hrsz egész ingatlanra	11 kor
1068, 1070,	„ „ „	87 „	7287	„ „ „	6 „
1072	„ „ „	„	7520	„ „ „	27 „
1120/1	„ „ „	10 „	7662	„ „ „	22 „
1148	„ „ „	15 „	7773	„ „ „	23 „
1136	„ „ „	58 „	7967	„ „ „	11 „
1348	„ „ „	8 „	8482	„ „ „	2 „
1508	„ „ „	30 „	8637	„ „ „	9 „
1590	„ „ „	20 „	9403	„ „ „	6 „
1805	„ „ „	2 „	9530	„ „ „	30 „
1861/2 1867	„ „ „	11 „	9536	„ „ „	13 „
2074	„ „ „	11 „	9553	„ „ „	15 „
3213	„ „ „	6 „	9599	„ „ „	8 „
3455	„ „ „	4 „	9645	„ „ „	10 „
3740	„ „ „	7 „	9714	„ „ „	14 „
3 65, 3989	„ „ „	21 „	9918	„ „ „	11 „
5055	„ „ „	19 „	10013	„ „ „	11 „
5651	„ „ „	11 „	10252	„ „ „	14 „
5708	„ „ „	28 „	10332	„ „ „	38 „
5782	„ „ „	23 „	10966	„ „ „	21 „
7144	„ „ „	4 „			

kikiáltási árban Felső-vist község házához **1903 évi Január hó 21-ik napjának délelőtti 9 órájára** kitüzött árverés az 1881. LX. t.-cz. 167 §-a alapján Dr. Micu András végrehajtató érdekében is 55 kor. 10 fil. tőkekövetelés s járulékai kielégitése végett megtartatni fog — Dr. Micu András részére a kérésért 4 kor. állapittatik meg végrehajtást szenvedő terhére.

Fogaras, 1902 évi Október hó 31-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság.

Schupiter,
kir. albiró.

781.1—1

„Gazeta Transilvaniei" cu numĕrul à **10 fil.** se vinde la librăria și **Nic. I. Ciurcu** la **Eremias Nepoții.**

Tipgrafia A. Mureșianu, Brașov.